

Adressiz Mektup

– dudu-bayram · 22 Şubat 2011

Sen bana defol dediğinde oysa ben orda yoktum.Orda olan ruhsuz bir bedendi,ruhsuz bir beden ne işe yararkiiii...

Gök yüzü kaskatı ağlıyordu bu gün.Bulutlar kar tanelerini nazlı nazlı ahenkle yere atıyordu.Bende camın önüne oturdum seyrettim.Dikkat etimde taaa yükseklerden gözümün aldığı bir taneyi takip ettim.Yere düşerken başka bir taneye çarpmıyor,bazen sinirli bazen hüzünlü bazende dans ederek kendini yere bırakıyordu.Avuçlarımı uzattım yakaladığım her taneye hayran hayran baktım.Ne güzel yaratmıştı yaradan.Oysa bir zamanlar avuçlarıma kor düşüyordu sanki.Avuçlarım bin bir ah bin bir dua ile açılıyordu... Biz hayatta küçücük kar tanesi kadar olmadık,hayatta ahenkle yol alamadık.Hep çarptık bir yerlere hep yaralandı yüreğimiz.Oysa bizde kar taneleri gibi ahenkle yaşayabilir hiçbir yere çarpmadan yol alabilirdik.Ne kadar kısa sürdü gök yüzü gibi bir hayatta dolaşmamız. Şimdi geçmişi düşündüm bir an yarım kalmış mutluluğu kırılan dalları,Hani kışın kar yağdığında çıkardık dışarıya karda izler bırakır, kardan adam yapardık mahallenin çocukları bize eşlik ederdi.deliler gibi gülerdik katla katla.Soğuktan yanaklarımız al al olur ellerimiz buz tutardı.Şimdi yüreğim buz tutuyor.Hep derdin aynı çocuk gibisin,çocukluğunu yaşamamış bir kadından başka ne beklenirdiki?... Soruyorum şimdi mutlumusun.Bunun cevabını dün aldım.Beni aradığında aslında bahanen çocuklardı.Nasılın iyimisin? derken sesin titriyordu.Ya sen nasılın? dediğimde hıçkırıklarını duydum Bu bana nasıl olduğunu anlatmaya yetti.İyi olmalıydın aslında.yeni bir eş yeni bir hayat...Bana ağlayacağını hiç düşünmemiştim oysa.Aklından çıkmamıştım demek ki yada vicdanın rahat değildi.Senmiydin suçlu yoksa ben miydim çözemedim.Nazaramı gelmiştik gözmü değmişti yoksa.Bir şeyler sürükledi bizi selmi desem tufanımı bende anlayamadım.kaç kez yol çizdik kaç kez silindi ve sonunda bu noktaya gelindi. Pişman değilim,suçluluk duymuyorum.nerde hata yaptık araştırıyorum.tabi geri dönmek imkansız.vicdan azabı çekmiyorum.sanırım elimden geleni yaptım. Unutma!!!!Bana defol dediğin gün ben orda yoktum aslında,orda olan bir kuru bedendi.Ruhsuz beden ne işe yaradığı sen defol demeden çok önce gitmişti bende çok şey. Şimdi satır satır mektup yazıyorum adresi olmayan bir yere.artık postacı yoruldu taşımaktan ama ben yorulmadım yazmaktan.nasıl yorulurum hayatta varmı yorulmak.Dilime düşüyor bir şarkı(gülü susuz seni aşksız bırakmam)ve sana selam ediyorum..... Acaba kaç kişi adresi olmayan yere mektup yazıyordur.hiç düşündünüzümü Güzel mektuplar yazmanız dileği ile....

Dudu bayram 24 01 2009 cumartesi